

Η ΙΩΑΝΝΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΓΟΗΤΕΥΕΤΑΙ ΑΠ' ΤΟ ΚΑΛΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

ΦΩΤΟ: ΠΑΝΑΓΩΤΗΣ ΜΗΝΑ

Η ζωή

ΕΙΝΑ ΙΩΑΝΝΟΥ

στα 39.2 m²

Η ΕΛΙΝΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΑΛΑΝΤΟΥΧΑ, ΕΧΕΙ ΑΠΟΨΗ ΠΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ, ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΟΥ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΣΤΗ ΖΩΗ. ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΣΤΗΝ ΟΜΙΚΡΟΝ GALLERY ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΙΤΛΟ «39.2 M²» ΚΑΙ ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΤΖΕΚΤ ΑΥΤΟ, ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ.

Με την Ελίνα γνωριστήκαμε για πρώτη φορά κάτω απ' τις πιο περιέργες – και αστείες - συνθήκες, σε μια κακόφημη περιοχή της Λεμεσού. Είχα χαθεί, ως συνήθως, στα στενοσόκακα της πόλης και η βοήθειά της ήταν απαραίτητη για να μην ξεμείνω αποπροσανατόλιστη να ψάχνω. Το περιστατικό φαίνεται να έγινε ταυτόσημο των συναντήσεών μας, αφού κάθε φορά που χάνομαι στη Λεμεσό, η Ελίνα με βγάζει από τη δύσκολη θέση. Μου είχε πει πως ήταν καλλιτέχνις αλλά μέχρις ότου δω τη δουλειά της, την ήξερα ως το κορίτσι με τις χαρτωμένες βλεφαρίδες και το πηγαίο, κυνικό χιούμορ. «Ναι, ένα κυνισμό τον έχω. Και το χιούμορ μου έχει καυστικότητα γενικότερα. Έτσι είμαι εγώ, νομίζω. Οι επιρροές μου, οι άνθρωποι που συναναστρέφομαι, η μουσική που ακούω». Εκτός από το χιούμορ της, πολύ σύντομα ήρθα και σε επαφή με τη δουλειά της, η οποία και με εντυπωσίασε. Απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών του Μοντελιέ, ακόμη και σήμερα κουβαλά μαζί της τις εμπειρίες και την ανάσα τής εν λόγω κουλτούρας. «Είμαι πολύ χαρούμενη που σπούδασα εκεί. Το γαλλικό σύστημα είναι ένα ελεύθερο σύστημα στον τομέα της τέχνης. Ήταν τύπου statement στη Σχολή πως αν δεν ένοιωθες την πραγματική ανάγκη να είσαι εκεί, θα έμενες εκτός. Μόνο που υπάρχουν στον χώρο, με όλα τα ερεθίσματα που σου προσφέρει, εναπόκειται σε σένα να βάλεις την προσπάθεια, να το πάρεις ένα βήμα παρακάτω. Οι Γάλλοι το θεωρούν πρώτιστης σημασίας, πως για να φτιάχνεις τέχνη, πρέπει πρώτα να ξέρεις τον εαυτό σου κι αυτό ήταν σχολή ζωής για μένα. Εκεί αντιλήφθηκα τι μ' αρέσει, τι δεν μ' αρέσει, ποια είμαι, τι θέλω. Είναι κι η συγκεκριμένη γαλλική αντίληψη όπου ξέρεις πως πρέπει να προχωρείς μόνος και να κοιτάς μπροστά, που δεν πρέπει να περιμένεις κανένα να σε σκουνητίζει. Έχεις μια καθοδήγηση, αλλά εσύ πρέπει να αντιληφθείς την ενέργεια και το νibe στην ατμόσφαιρα. Να χειριστείς αυτή την ενέργεια, φτιάχνοντας τη δική σου συνταγή». Επιστρέφοντας στην Κύπρο, η Ελίνα λαμβάνει μέρος σε διάφορες εκθέσεις, μεταξύ άλλων και τη 13η Μπιενάλε Νέων Καλλιτεχνών Ευρώπης και Μεσογείου που πραγματοποιήθηκε στην Απουλία. «Εκείνη την περίοδο γνώρισα τον κ. Νίκο Παττίκη. Είχε δει δουλειά μου και έπειτα ήρθα και με επισκέφτηκε στο στούντιό μου στη Λεμεσό. Εκείνο τον καιρό δούλευα πάνω στο πρότζεκτ

που θα παρουσιαστεί αυτό το μήνα στην Omikron Gallery. Εδώ και τρία χρόνια δουλεύω –συνάμα με άλλα πρότζεκτ- πάνω στο συγκεκριμένο. Είχα ολοκληρώσει το έργο «Τραπεζαρία 4 τ.μ.», το οποίο ανήκει σήμερα στη συλλογή του κ. Παττίκη και το 2008 ήταν μέρος της έκθεσης «Where Do We Go From Here?» που πραγματοποιήθηκε στο Δημοτικό Κέντρο Τεχνών Λευκωσίας». Η ολοκληρωμένη σειρά των δώδεκα έργων -δωματίων είναι αυτή που θα παρουσιαστεί αυτό το μήνα στην Omikron Gallery. Πρόκειται για μια σειρά με έργα μεγάλων διαστάσεων δουλεμένη με μολύβι. Τα σχέδια αναπαριστούν τους εσωτερικούς χώρους του σπιτιού και αφηγούνται ιστορίες, με πρωταγωνιστές καθημερινά αντικείμενα. Τα «39.2 m²» είναι και το σύνολο των τετραγωνικών μέτρων των δώδεκα σχεδίων. «Πρόκειται για μια πολύ λεπτομερή δουλειά φωτορεαλιστικών σχεδίων, όπου έρχομαι και αναίρω την προοπτική. Όλα, άνθρωποι και αντικείμενα, μπαίνουν σε ένα επίπεδο. Κι αυτό λόγω της αφαίρεσης των ερριμμένων σκιών. Είναι απ' τη μια φωτορεαλιστική οπτική της πραγματικότητας, απ' την άλλη μια αφηρημένη πραγματικότητα. Το σίγουρο είναι πως είναι εμφανής η απουσία οποιασδήποτε ιεραρχίας». Πρόκειται σίγουρα για μια καθηλωτική δουλειά, με κόνσεπτ και λεπτομέρεια στην τεχνική. Η Ελίνα είναι άνθρωπος χαλαρός, έξω καρδιά, που αγαπά τον ευρωπαϊκό κινηματογράφο, ακούει indie rock ηλεκτρονική μουσική, δεν πιστεύει στη φτιαχτή περιθωριοποίηση των καλλιτεχνών. «Η τέχνη είναι έξυπνη. Σκέφτεται. Η τέχνη γίνεται από τους ανθρώπους για τους ανθρώπους. Εξιστορεί τις χαρές και τις λύπες, τις ανησυχίες και τα υπαρξιακά αυτού που την έφτιαξε. Ο καλλιτέχνης βάζει κάτω στο χαρτί αυτά που τον απασχολούν και τα μοιράζεται με τον κόσμο. Πρόκειται για συναισθήματα και ανησυχίες που δεν μπορούν να λεχθούν με άλλο τρόπο, παρά μόνο μέσω της τέχνης». Κι αυτά τα συναισθήματα αποτυπώνει και η ίδια στο χαρτί. Την τέχνη της. «Παρόλο που δεν μ' αρέσει να παραπονιέμαι, λυπάμαι πραγματικά που η Κύπρος δεν κατάλαβε ακόμα πως η τέχνη είναι ο καλύτερος πρεσβευτής της. Το ότι δεν μας ρίχνουν λίπασμα, στους νέους καλλιτέχνες, είναι γεγονός. Συμβαίνουν πράγματα αλλά δεν είναι αρκετά. Λείπει η στρατηγική και ο προγραμματισμός. Η διαφορά γίνεται μόνο από τους ιδιώτες».

• Η έκθεση έργων της Ελίνας Ιωάννου θα παρουσιαστεί μεταξύ 22 Ιανουαρίου και 19 Φεβρουαρίου στην Omikron Gallery.

